

Φασολάκια:

Η φασολιά είναι ποώδες και δικοτυλήδονο φυτό. Κατάγεται από τη Νότια Αμερική και απαντά σε αρκετές ποικιλίες. Είναι ιδιαίτερα ευαίσθητο στο κρύο και καταστρέφεται εύκολα σε θερμοκρασίες κάτω του μηδενός. Προσβάλλεται από μύκητες, ιούς και βακτήρια, όπως επίσης και από ζωικά παράσιτα (μελίγκρα, βρούχος). Ευδοκιμεί σε όλα τα εδάφη, τα οποία πρέπει να λιπαίνονται με λιπάσματα φωσφόρου και καλίου. Η σπορά γίνεται την εαρινή περίοδο. Προτού γίνει η σπορά τα σπέρματα βρέχονται για 24 ώρες, ώστε να φυτρώσουν πιο εύκολα. Η απόδοση ανά στρέμμα σε χλωρά φασόλια είναι 800-1.600 κιλά.

Η θρεπτική αξία του καρπού της φασολιάς διαφαίνεται και από την έκφραση «κρέας του φτωχού», που χρησιμοποιείται γι' αυτόν. Η περιεκτικότητα των χλωρών φασολιών σε νερό είναι 90% και επιπλέον έχουν βιταμίνες Α, Β και C. Οι περισσότερες από τις ποικιλίες του φυτού προέρχονται από υβρίδια. Ωστόσο, όλες μπορούν να καταταχθούν σε δύο ομάδες, τις νάνες (μη αναρριχώμενες, όπως τα άσπρα και κίτρινα φασόλια και τα φασόλια Καρατζόβας) και τις αναρριχώμενες (όπως τα τσαουλιά, τους ελέφαντες, τα μπαρμπούνια κ.ά.). Εκτός από τις προαναφερθείσες ποικιλίες, λοιπά είδη φασολιάς είναι: Βίγνα η ονυχωτή – συγγενικό φυτό, που παράγει τα μαυρομάτικα φασόλια ή γυφτοφάσουλα ή αμπελοφάσουλα ή αραποφάσουλα, Φασίολος ο κόκκινος και Φασίολος ο μούγκο.